"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ଦେବୀ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ସୁନ୍ଦରତାର ଆଧାର ହେଉଛି ପବିତ୍ରତା ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଆତ୍ମିକ ଶମା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୀପ ଶିଖା ଉପରେ ଯେଉଁ ପତଙ୍ଗମାନେ ଝାସ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କିପରି ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ପରମାତ୍ମା ରୂପୀ ଦୀପ ଶିଖା ଉପରେ ଝାସ ଦେଉଥିବା ଆତ୍ମା ରୂପୀ ପତଙ୍ଗମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - (୧) ଶମା ଯିଏ ଅଟନ୍ତି ଯେପରି ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପରେ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ମନେପକାଥା'ନ୍ତି, (୨) ଝାସ ଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା, (୩) ଝାସ ଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ରାଜତ୍□ର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯିବା ।

ଗୀତ**:-** ମହଫିଲ୍ ମେଁ ଜଲ୍ ଉଠି ଶମା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠେ ମିଠେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତର ଏହି ଲାଇନ୍ ଶୁଣିଲେ । ଏ କଥା କିଏ ବୁଝାଉଛନ୍ତି? ଆତ୍ମିକ ପିତା । ସେ ଶମା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନିଶିଖା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଅନେକ ନାମ ରଖିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ବି ବହୁତ ସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସ୍ତୁତି ଅଟେ ନା । ବାବା ଅଗ୍ନିଶିଖା ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି ପତଙ୍ଗମାନଙ୍କ ପାଇଁ । ପତଙ୍ଗମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦୀପଶୀଖାକୁ ଦେଖନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତା' ଉପରେ ସମର୍ପଣ ହୋଇ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରିଦିଅନ୍ତି । ଅନେକ ପତଙ୍ଗ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ ପ୍ରାଣଦାନ କରନ୍ତି । ସେଥିରେ ବି ଖାସ୍ ଯେତେବେଳେ ଦୀପାବଳୀ ହୁଏ, ବହୁତ ବତୀ ଜଳେ ସେତେବେଳେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଅନେକ ଜୀବ ରାତିରେ ମରିଯାଆନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମର ବାବା ପରମ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ହୁସେନ୍ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି, ସେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଅଟନ୍ତି କାହିଁକିନା ସେ ସଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ତାକୁ ଶରୀର ବି ପବିତ୍ର ପ୍ରାକୃତିକ ସୁନ୍ଦରତାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ମିଳିଥାଏ । ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଆତ୍ମାମାନେ ପବିତ୍ର ରହିଥା'ନ୍ତି ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□, ରଜୋ, ତମୋରେ ଆସିଥାନ୍ତି । ପୁଣି ସୁନ୍ଦରରୁ ଶ୍ୟାମଳ ଅର୍ଥାତ୍ କଳା ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଥାଏ ସେତେବେଳେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଶରୀର ବି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗୀର ମିଳିଥାଏ । ଦୁନିଆ ବି ପୁରୁଣା ଏବଂ ନୂଆ ହୁଏ । ସେହି ସୁନ୍ଦର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଡାକୁଛନ୍ତି - ହେ ଶିବବାବା, ସେହି ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆସିଛନ୍ତି, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ରରୁ ପବିତ୍ର ସୁନ୍ଦର କରିବାକୁ । ଏପରି ନୁହେଁ, ଆଜିକାଲି ଯିଏ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର, ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ଅଟେ ନା । ଯଦିଓ ଶରୀର ସୁନ୍ଦର ତଥାପି ଆତ୍ମା ତ' ପତିତ ଅଟେ ନା । ବିଲାତରେ କେତେ ସୁନ୍ଦର ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଜାଣିଛ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଏଠାରେ ଅଛି ନର୍କର ସୁନ୍ଦରତା । ମନୁଷ୍ୟ ଏ ସବୁ କଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଯାଉଛି ଏହା ହେଉଛି ନର୍କର ସୁନ୍ଦରତା । ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍□ର୍ଗ ପାଇଁ ସ୍□ତଃ ସୁନ୍ଦର ହେଉଛୁ । ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଏହିପରି ସୁନ୍ଦର ହେବୁ । ଏଠାକାର ସୁନ୍ଦରତା ତ' ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଅଟେ । ବାବା ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ସାରା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରଙ୍କୁ କ'ଣ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ବି ସୁନ୍ଦର କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ସୁନ୍ଦର ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ ହିଁ ଥିଲେ । ସେପରି ହେବା ପାଇଁ ତୁମେ ଏବେ ପଢୁଛ । ବାବାଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି ପରନ୍ତୁ ସେ ପରମ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଯେପରି ତୁମକୁ ଆତ୍ମା କହୁଛନ୍ତି ସେପରି ତାଙ୍କୁ ପରମ ଆତ୍ମା କହୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ମହିମାର ଗାୟନ କରୁଛ, ବାବା ପୁଣି ପିଲାମାନଙ୍କର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ଏପରି କରୁଛି, ଯାହାକି ମୋ'ଠାରୁ ବି ତୁମର ପଦ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛି । ମୁଁ ଯିଏ, ଯେଉଁଭଳି, ମୁଁ ଯେଉଁପରି ପାର୍ଟ କରୁଛି ଏକଥା ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ କିପରି ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ପରମଧାମରୁ ଆସିଛୁ । ଆମେ ଶୁଦ୍ର କୂଳରେ ଥିଲୁ ତା'ପରେ ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳକୁ ଆସିଛୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମର ବର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣ ନଥାଏ । ତାଙ୍କର ତ' ଗୋଟିଏ ବର୍ଣ୍ଣ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ହିଁ ରହିଆସିଛି । ହଁ, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍□-ରଜୋ-ତମୋ ଦେଇ ଆସିବାକୁ ହୁଏ । ବାକି ଏହି ବର୍ଣ୍ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ । ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍□-ରଜୋ-ତମୋ ଦେଇ ଗତି କରିଥାଏ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ବେହଦର ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପବିତ୍ରତାର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉନାହିଁ । ଯଦିଓ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାନାହିଁ ଯେ ସେ କେବେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଜୀବନକାହାଣୀକୁ ବି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯିଏ, ଯେପରି ଅଟେ, ମୋ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ଅଭିନୟ ରହିଛି, ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି - ଏହା ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ପ୍ରତିକଳ୍ପରେ ବୁଝାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଆମେ ସିଢ଼ିରେ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛୁ । ୮୪ ଜନ୍ମ ବି ତୁମେ ହିଁ ନେଉଛ । ପଛରେ ଯେଉଁମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍□-ରଜୋ-ତମୋ ଦେଇ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେଉଛ ତେବେ ସାରା ଦୁନିଆ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛି । ତା'ପରେ ତୁମକୁ ପୁଣି ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି

ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଏବେ କଳିଯୁଗ ଚାଲିଛି ତା'ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆସିବ । କଳିଯୁଗର ଆୟୁଷ ଶେଷ ହେଲା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ଠିକ୍ ପୂର୍ବ କଳ୍ପ ପରି ପ୍ରବେଶ କରିଛି, ପୁଣି ଥରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବାକୁ । ଯୋଗ ତ' ଆଜିକାଲି ବହୁତ ପ୍ରକାରର ଅଛି । ବାରିଷ୍ଟରୀ ଯୋଗ, ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଯୋଗ... । ବାରିଷ୍ଟରୀ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ବାରିଷ୍ଟର ସାଥିରେ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଆମେ ବାରିଷ୍ଟର ହେଉଛୁ ତେବେ ପଢ଼ାଇଲାବାଲାଙ୍କୁ ମନେପକାଉଛୁ । ତାଙ୍କର ତ' ନିଜର ପିତା ଅଲଗା ଥାଆନ୍ତି, ଗୁରୁ ଯଦି ଥିବ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବି ମନେପକାଇବେ । ତେବେ ବି ବାରିଷ୍ଟରଙ୍କ ସାଥିରେ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ରହିଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପଢୁଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ଦ୍□ାରା ଜଜ୍ ବାରିଷ୍ଟର ଆଦି ହୋଇଥାଏ ।

ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ସଂସ୍କାର ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଭରୁଛ । ଅଧାକଳ୍ପ ଦେହ ଅଭିମାନୀ ରହିଲ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ପାଠପଢ଼ାର ସଂସ୍କାର ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମା ହିଁ ଜଜ୍ ହେଉଛି, ଏବେ ଆମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଦେବତା ହେଉଛୁ, ପଢ଼ାଇବାବାଲା ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା, ପରମ ଆତ୍ମା । ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶାନ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥା'ନ୍ତି ଯେ ସାଗରରୁ ରତ୍ନର ଥାଳି ବାହାରିଲା । ଏହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ବାବାଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ପଡେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ବହୁତ ସାହୁକାର ହେଉଛ ଏବଂ ତୁମକୁ ପୁଣି ବହୁତ ହୀରାଲୀଳା ଇତ୍ୟାଦି ମିଳୁଛି । ଏହି ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ରତ୍ନ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର, ଯାହାକି ତୁମକୁ ଏତେ ସାହୁକାର କରୁଛି । ତୁମେ ତ' ଜାଣିଛ ଭାରତ ହିଁ ନିର୍ବିକାରୀ ବିଶ୍□ ଥିଲା । ସେଠାରେ ପବିତ୍ର ଦେବତାମାନେ ରହୁଥିଲେ । ଏବେ ଶ୍ୟାମଳ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମେଳା ହେଉଛି । ଆତ୍ମା ଶରୀରରେ ଅଛି ତେଣୁ ଶୁଣିପାରୁଛି । ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଘର ଶାନ୍ତିଧାମ ଅଟେ । ସେଠାରେ କିଛି ବି ହଲ୍‌ଚଲ୍ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏଠାକୁ ପରମାତ୍ମା ପିତା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କ ସହ ମିଶୁଛନ୍ତି । ସଶରୀରେ ମିଶୁଛନ୍ତି । ତାହା ତ ଘର ଅଟେ, ସେଠାରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଥାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ବାକି ଦୁନିଆ କଳିଯୁଗରେ ଅଛି । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବହୁତ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି, ବହୁତ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ବଡ ବଡ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ନ ହେଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ଘରେ ବି ରଖିପାରିବେ । ଚିତ୍ର ବହୁତ ଶସ୍ତା, ତେବେ ଏତେ ଦୂର ଦୂର ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଯାଆନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ପୂଜ୍ୟ ହେବେ । କଳିଯୁଗରେ ହେଉଛନ୍ତି ପୂଜାରୀ । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ହେଉଛ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ଏହି ଅନ୍ତିମ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଶରୀର ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ଅଟେ । ଏହି ଶରୀର ଦ୍□ାରା ତୁମେ ବହୁତ ରୋଜଗାର କରୁଛ । ବେହଦର ପିତାଙ୍କ ସହ ତୁମେ ଖାଉଛ ପିଉଛ । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକୁଛ । ଏପରି ତ କହୁନାହଁ - ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହ ଖାଇବି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ କୁହନ୍ତି - ତୁମେ ମାତା ପିତା... ବାଳକମାନେ ତ' ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ଖେଳିଥାନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆମେ ସବୁ ବାଳକ ଅଟୁ, ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍□ାରା କହୁଛି - ଆପଣ ଆସିଲେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସହ ଖେଳିବୁ, ଖାଇବୁ ସବୁକିଛି କରିବୁ । ତୁମେ ହିଁ କହୁଛ ବାପଦାଦା । ତେବେ ଯେପରି ଏହା ଘର ହୋଇଗଲା ନା । ବାପଦାଦା ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନେ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ବେହଦର ରଚୟିତା । ବାବା ୟାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଏହାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର ଅଟ । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ । ଯେପରି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବି ପୋଷ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ସେ ମଧ୍ୟ ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ଅଟନ୍ତି । କହିବେ ତୁମେ ମୋର ଅଟ । ତା'ପରେ ତାଙ୍କଠାରୁ କୁଖ ବଂଶାବଳୀ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଥା କେବେଠାରୁ ପ୍ରଚଳିତ ହେଲା? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କୁ ଆଡପ୍ଟ (ପୋଷ୍ୟ) କରିଛି ନା । ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛି । ତୁମେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ପରନ୍ତୁ ଇଏ ପୁରୁଷ ଅଟନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ଦେଖାଶୁଣା କରିବା ପାଇଁ ସରସ୍□ତୀଙ୍କୁ ପୁଣି ଆଡପ୍ଟ କଲି । ତାଙ୍କୁ ମାଆର ପଦବୀ ମିଳିଲା । ସରସ୍□ତୀ ହେଉଛି ନଦୀ । ଏହି ନଦୀ ମାତା ହେଲେ ନା । ବାବା ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଇଏ ବି ସାଗରରୁ ବାହାରିଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର ନଦୀ ଏବଂ ସାଗରର ମିଳନର ବହୁତ ବଡ ମେଳା ଲାଗୁଛି । ଏପରି ମେଳା ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ଲାଗେ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ନଦୀମାନଙ୍କର ମେଳା । ଏହା ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମେଳା । ସେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଶରୀରରେ ଆସିଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମେଳା ଲାଗିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହୁସେନ୍ ଅଟେ । ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିକଳ୍ପରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଏହା ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ରହିଛି, ଏହାର ଆୟୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଅଟେ । ଏହି ବେହଦ ଫିଲ୍ମରୁ ପୁଣି ହଦର ଫିଲ୍ମ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଯାହା ବିତିଯାଇଛି ତାହା ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ହେଉଛି ତାହା ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେବ, ଯାହାକୁ ପୁଣି ଅତୀତ କୁହାଯିବ । ଅତୀତ ହେବାରେ କେତେ ସମୟ ଲାଗିଗଲା । ନୂଆ ଦୁନିଆରୁ ଆସିବାର କେତେ ସମୟ ହୋଇଗଲା? ୫ ହଜାର ବର୍ଷ । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟ । ତୁମେ ବୁଝାଉଛ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଥିଲୁ ପୁଣି ଦେବତା ହେଲୁ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଶାନ୍ତିଧାମ ସୁଖଧାମର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ବାବା ଆସି ତିନୋଟି ଧର୍ମ ଏକତ୍ର ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇଯାଉଛି । ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ସତଗୁରୁ ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ସଦ୍‌ଗତିକୁ ନେଇଯାଅ । ଶରୀରକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଅ । ଏପରି ଯୁକ୍ତି ବତାଅ ଯେ ଆମେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି ଶାନ୍ତିଧାମ ଚାଲିଯିବୁ । ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖକୁ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସେଇଥିପାଇଁ ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ସେ ଗୁରୁ ତ' ଶରୀରରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସାଥିରେ ନେଇଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପତିତ ପାବନ ହେଉଛନ୍ତି

ହିଁ ଏକ ବାବା । ସେ ଯେତେବେଳେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି କାଳର କାଳ, ମହାକାଳ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶରୀରରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସାଥିରେ ନେଇଯାଇଥାନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯାଇଥାଆନ୍ତି । ଏହା ଛି ଛି ଶରୀର ଅଟେ, ଏହାର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କେବେ ଶରୀର ଛାଡିବୁ ତେବେ ଯାଇ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହେବୁ । ଏବେ ତୁମକୁ ଏହି ସବୁ ଆସୁରୀ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସୁଖର ଦୈବୀ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ନେଇଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବୁ ଭାୟା ଶାନ୍ତିଧାମ । ତା’ପରେ ଦୁଃଖଧାମକୁ କିପରି ଆସୁଛ ଏହା ବି ତୁମେ ଜାଣିଛ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ଶ୍ୟାମଳରୁ ସୁନ୍ଦର କରିବାକୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମର ବିଶ୍□ସ୍ତ ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ପିତା ସର୍ବଦା ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ବହୁତ ସେବା କରିଥା’ନ୍ତି । ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ପାଠପଢ଼ାଇ ତା’ପରେ ସବୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ନିଜେ ଯାଇ ସାଧୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗ କରିଥା’ନ୍ତି । ନିଜଠାରୁ ବି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ବାବା ବି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ଡବଲ୍ ମାଲିକ କରୁଛି । ତୁମେ ବିଶ୍□ର ବି ମାଲିକ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ବି ମାଲିକ ହେଉଛ । ତୁମର ପୂଜା ମଧ୍ୟ ଡବଲ୍ ହେଉଛି । ଆତ୍ମା ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହେଉଛି । ଦେବତା ବର୍ଣ୍ଣରେ ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହେଉଛି । ମୋର ତ କେବଳ ଶିବଲିଙ୍ଗ ରୂପରେ ପୂଜା ହେଉଛି । ମୁଁ ତ’ ରାଜା ହେଉନାହିଁ । ତୁମର କେତେ ସେବା କରୁଛି । ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ ତୁମେ କାହିଁକି ଭୁଲିଯାଉଛ! ହେ ଆତ୍ମା, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତୁମେ କାହା ପାଖକୁ ଆସିଛ? ପ୍ରଥମେ ବାବା ତା ପରେ ଦାଦା । ଏବେ ପିତା ହୋଇଛନ୍ତି ତା’ପରେ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ୍ ଫାଦର ଆଦିଦେବ ଏଡମ୍ ହେବେ କାହିଁକି ନା ବହୁତ ବଂଶାବଳୀ ହେଉଛି ନା । ଶିବବାବାଙ୍କୁ କେହି ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ୍ ଫାଦର କହିବେ କି? ପ୍ରତି କଥାରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି ପୁଣି ତୁମେ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଭୁଲିଯାଉଛ? ଭୁଲିଯିବ ତ ପବିତ୍ର କିପରି ହେବ! ବାବା ପବିତ୍ର ହେବାର ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଯୋଗ ଆଧାରରେ ହିଁ ଖାଦ ବାହାରିଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମଧୁର ସନ୍ତାନଗଣ, ଦେହ ଅଭିମାନ ଛାଡି ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ହେବ, ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ମୋ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଲୌକିକ ପିତା ବି କହୁଛନ୍ତି ନା - କିଛି ଖରାପ କାମ କରନାହିଁ । ମୋର ଦାଢ଼ୀର ଇଜ୍ଜତ ରଖ । ପାରଲୌକିକ ପିତା ବି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଆସିଛି, ଏବେ ମୁହଁ କଳା କରନାହିଁ । ନହେଲେ ଇଜ୍ଜତ ହରାଇବ । ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ବି ଇଜ୍ଜତ ହରାଇଦେବ । ଲେଖୁଛନ୍ତି ବାବା ମୋର ଅଧଃଗତି ହୋଇଗଲା । ମୁହଁ କଳା କରିଦେଲି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ସୁନ୍ଦର କରିବାକୁ ଆସିଛି, ତୁମେ ପୁଣି ମୁହଁ କଳା କରିଦେଉଛ । ତୁମକୁ ତ’ ସଦା ହସୀନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନ୍ଦର ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଶରୀର ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ଅଟେ, ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ବହୁତ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ହେବ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଖାଇବା, ପିଇବା ସହିତ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭୂତି କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଏପରି କୌଣସି କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍□ାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ବା ବାବାଙ୍କର ଇଜ୍ଜତ ଚାଲିଯିବ । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ପୁରା ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯୋଗବଳ ଆଧାରରେ ପୁରୁଣା ଖାଦ ସବୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଶୁଣିବା ସହିତ ସ୍□ରୂପ ହୋଇ ମନର ମନୋରଞ୍ଚନ ଦ୍□ାରା ସଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ପ୍ରତିଦିନ ମନ ଭିତରେ ନିଜ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଦ୍□ାରା ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ କର । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସଂକଳ୍ପର ସ୍□ରୂପ ହୋଇଯାଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ଲଗାଅ । ତେବେ ନିଜର ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହଦାତା ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସବୁ କରିଥାଆନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ ନିଜର ମନ ପାଇଁ ମନୋରଞ୍ଜନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ଯାହା ଶୁଣୁଛ ତା’ର ସ୍□ରୂପ ହୋଇଯାଅ ତାହାଦ୍□ାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅ, ଏହା ହିଁ ବୁଦ୍ଧିମାନୀ ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୁଅ ।

ଶୁଭ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି ହିଁ ସବୁଠାରୁ ତୀବ୍ରଗତିର ସେବାର ସାଧନ ଅଟେ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ବିଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ସେବାର ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସଦା ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି, ଯଦି ବିଦ୍ଧି ତୀବ୍ରଗତିଶୀଳ ହେବ ତେବେ ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ

ତୀବ୍ରଗତିରେ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ଯ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।